

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskomu“

(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godine „Objavitelju Dalmatinskomu“ i „Smotri Dalmatinskoj“ za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom „Objavitelju Dalmatinskomu“ Kr. 6.—; samoj „Smotri Dalmatinskoj“ Kr. 8.—; Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmerno. Pojedini brojevi stoele 16 para, a zastareni para 20.

Pitanja za predbrojbu, oz koja nema dotičnih svota, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvršte, uz koja nemojte prilagoditi, biti će povraćena. — Preplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Dismi i novce treba šljati • U redu Objavitelja Dalmatinskog u Zadar.

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

XII. Bitka na Soči.

Ofenziva austro-ugarskih i njemačkih četa.

Zarobljeni preko 180.000 Talijana.

Nove velike pobjede.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

Izvještaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEČ, 31. Službeno se javlja:

31. oktobra 1917.

Naša vojska, uspješno se boreći s talijanskim zalednicama, primiće se Tagliamentu.

Juče smo zauzeli Palmanovu.

Broj zarobljenika poskočio je na preko 120.000, broj topova na preko 1000.

Talijansko bojište:

Drodiranje saveznika gornjom Italijom bilo je jučer ovjenčano novim golemim uspjehom. Zbijanje uzmičućih neprijateljskih masa na severoistoku od Latisane pružilo je našem vodstvu priliku da zaoblaženjem preseće odstupnicu jakim talijanskim snagama. Njemačke i austro-ugarske divizije, koje se primicahu Tagliamentu zapadno od Udine, bježu sa sjevera uložene. U isto vrijeme austro-ugarske kolone se zagoniše duž leguna prema Latisani. Mnogobrojne talijanske čete, ukupno dva do tri vojna zbara, u najvećoj zabuni, bježu većim dijelom odsećene. Za malo uza robilo se preko 60.000 ljudi i oteto više stotina topova. Austro-ugarske i njemačke čete stoje svađe na donjem i srednjem Tagliamentu. Pojedinačni neprijateljevi pokušaji, da se na srednjem toku rijeke zadre u mostobranskoj poziciji, bježu osuđeni hitrim udarom njemačkih pukovnija. Austro-ugarske armije, koje prodriju područjem gornjeg toka Tagliamenta, zavlagaju, vještice planini i žilavom voljom sve teškoze zemljama.

Ovako dvanaesta bitka na Soči postigla je u osam dana, preko svake mjere sijaj uspjeh. Austrijski primorski krajevi oslobojeni su, široki komadi mletačkog zemljišta leže sada iz savezničke fronte. Neprijatelj je izgubio u nedjelju dana preko 180.000 zarobljenika i 1500 topova. Velika pobjeda na jugu zapadnim vratima monarhije nov je neisporediv dokaz snage savezničkih vlasti i naroda; dokaz snage, koji će krepiti govoriti nego li sve što se zadnjih nedjelja govorilo i pisalo kod prijatelja i neprijatelja o sadašnjosti i budućnosti.

Poglavlja generalnog štaba.

Izvještaj njemačkog velikog glavnog stana.

BERLIN, 1. Wolff-Bureau javlja:

Veliki glavni stan 1. novembra 1917.

Talijansko bojište:

Našim brzim udarima na istoku, neisporedivo žilavoj istražnosti naših četa na svim frontama, osobito na zapadnoj, ima se zahvaliti, da su se operacije protiv Italije mogle početi i tako

uspješno dalje voditi. Tamo su savezničke čete XIV. armije jučer odnijele novu veliku pobjedu. Dijelovi neprijateljske vojske izgospođe na međan na Tagliamentu. U planini i u friulskoj ravničici do željeznice Udine-Codroipo-Treviso neprijatelj se povuče, boreći se, na zapadnu obalu rijeke. Mostobransku poziciju na istočnoj obali držao je kod Pinzana, Dignana i Codroipa. U jednoj zalažničkoj poziciji koja otopen strši preko Bertiola, Duzzuola Vardena prema Udine, žestoko se oduprije, da štititi povlačenje svoje treće armije na zapadnu obalu Tagliamenta. Tjerani voljaju da pobijede, ulaganji od opreznog vodstva pravim smjerom, njemački i austro-ugarski zborovi postiglo su to uspjeha, kakvih je rijetko i u ovom ratu. Mostobranske pozicije kod Dignana i Codroipa zauzeće na juriš pruski lovci, bavarska i württemberska pješadija. Brandenburške i šleske divizije, prokušane na svim bojištima, probiše se sa sjevera nezadrživom navalom zalažničke pozicije talijanske istočno od donjeg Tagliamenta i uzbiće neprijatelja, dok valjeni austro-ugarski zborovi, došavši sa Soče, zauzeće sednji prijelaz preko rijeke, koji je neprijatelju ostajao kod Latisane. Odsećeni uredor su sivele i s obe strane uhvaćeni, preko 60.000 Talijanaca položi oružje i više stotina topova pade u ruke pobjeditelja. Broj zarobljenika iz dvanaeste bitke na Soči, tako uspješno za nedjelju dana izvedene, poskočio je ovako na preko 180.000 ljudi, a broj otetih topova na preko 1500; ostali plijen treba prosuditi prema tim brojkama.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

Ostali izvještaji austro-ugarskog i njemačkog glavnog stana od 31. oktobra i 1. novembra nalaze se u „Objavitelju Dalmatinskomu“.

Čestitanja bugarskog Sobranja Zastupničkoj Kući u Beču.

BEČ, 31. Predsjednik bugarskog Sobranja Vačef uprije je predsjedniku zastupničke kuće Grossu ovaj teleogram: «Austrijska je vojska pokazala da ni tri ratne godine nijesu joj ugrabile snagu, staru hrabrost. Bugarska mi je Komora naložila u jučerašnjoj sjednici nasred oduševljenja, da Vam njen zanosno čestitanje isporučim».

Predsjednik Gross izrazio je u svom odgovoru iskrenu zahvalnost na čestitaju prigodom sjezone pobjede naših vojska, te je nádodao: Vaše nam želje jamče, da će savezničke vlasti, među sobom neiskolebljivo vjerne, obititi pobjedno sve napade nadmoćnog protivnika.

Tu pristajale hajdučke galije. 5) Dubovac, jer je oko njega duboko. 6) Skočić, mali školj. 7) Lovorikovac, jer je rasao na njemu lovor. 8) Maslinovac, jer ima na njemu maslinu. 9) Gubavac, jer je gubav, slabo gora raste. Valjda su izmećali na nj u staro doba gubavu čeljad ili životinju. 10) Tajan, najveći školj, na kojem su se sigurno tajne odigravale u staro doba, valjda smaknjivali ljuđi. 11) Pučenjak, jer je u pučini, najdalji od kraja. 12) Briški školj, jer je blizu Briste (Briješte).

Kod nas se vozi slama, krovina, trst iz Neretve za hranu mazgama i tovaricama, svaka kuća dovođi o Ivanđanu krovinu, pa kad se vozi iz Neretve bilježim ih da otočić Gojak, te reku, «kad smo na Gojaku, tad smo doma» ili «daj me do Gojaka». Vazda se vozis, a nigd je u njemu doći. Kad je niješo daleko na moru, a misliš, da je blizu, pa ti rek: «e, vara more».

Morska pržina se uzimlje za građnjom. Imade je dosta u uvali Sutvidu, gdje se lijepo možeš okupati, jer je pržina u svoj uvali; a morski žđ uzimlje se s velikog mora, s Vodicā, iz Žuljane, iz Trstenika, sa Zaglavka za građnju u cementu.

Kraj poluotoka, gdje svršava, slegla se brda u ravnicu, i zove se Lovište, u staro doba zvalo se Caput Zahuliae (glava), početka oblasti Zahumlia, kojoj je poluotok do 1333. pripadao; pa odatle Capo Gomena.

5. Pomorska meteorologija.

Kad se počne oblačiti, onda se bacaju mreže, biće ribe. Kad se putuje po moru obnoć, pa nema zvijezda, ravnas se po vrsima brda. Školj se ne vide, jer su u sjeni brda.

N. V. Cesar Karlo u Gorici i Trstu.

TRST, 31. Kako smo već u kratko javili, Cesar je ušao u Goricu dana 29. oktobra. Već na putu u grad preko Černice i Ajšovice, Cesara su u velike ražalostile strašne slike pustošenja. Od Ajšovice nijesu ostale ni kuće, ni polja, ni šume; villa Starkenfels i lovečke kuće u Panovičkoj šumi pretvorene su u žalosne ruševine, koje su vladara duboko dirnule. Kod ville Starkenfels Cesar s pratinjom sagje s automobilu da ne bi ometao kretanje četa i trena, te jašči konja stigne u Goricu. Čete koje su se nalazile na putu pozdravljaju Cesara frenetičkim oduševljenjem. Na glavnoj pijaci u Gorici slušao je izvještaje vojnih zapovjednika i već stiglih upravnih činovnika i poklonstvo zastalog pučanstva, svega nekih 20 osoba; to je najviše boljelo, što goričko pučanstvo nije moglo da dočeka Vladara; skupu li su oni platili svoju vjernost rodnog gradi i državi. Kratko vrijeme prije ulaska naših četa neprijatelj ih je odveo i osim toga opljačkao im kuće i neke zapalio. Gorica, tako na glasu sa svoje ljepote, više ne postoje; na svakoj su kući rane od ovog rata; glavna je pijaca sama ruševina. Sa pijace Cesar se povratio k potrušenoj villi Starkenfels, da se odanle odvezne preko Konvenske visoravn u Trst, gdje je u kasnu večer prispolio. Premda pođo nije bio navijšten, ipak je više statina ljudi stalo na ulicama i priedeo vladaru iskrenih ovacija, koje su ga vrlo oduševljavale.

Jučer iz jutra Cesar se odveze, unatoč burji i silnoj kiši, preko Prosekata, Nabrežine i Devne u Tržić. Dejma je vrijeme bilo rijavovo, vladar se vozio u otvorenom automobilu. Počevši od Nabrežine počinjuju se vidjeti tragovi ljudih bojeva. Pošto se mimo unisteni radionica „Adrie“ kod S. Antuna i naših škara u Porto Rosega, čije su naprave i propale i spaljene. U Tržiću, gdje nema jedne kuće zdrave, Cesar je otišao pješke na glavnu pijaku, kojom je u taj mah prolazila jedna vojnička kapela; ova je u isti čas zasvirala narodnu himnu. Megijutim slože se iz drugih ulica nekoliko četnih odjeljaka. Tad poglavica generalnog štaba Arž skine kapu s glave i liklju: Njego Veličanstvo, naš previšnji vojskovođa, živio! Sve prihvati sa burnim oduševljenjem taj poklic.

Cesar je pohodio jučer na fronti nekoliko eskadriona dragonske pukovnije, u kojoj se svojih prvih godina učio. On se porazgovarai s svakim oficirom i naredi neka izazgu iz redova i oni momci, koji su nekad u njegovom eskadronu služili: bijaše ih petero.

Pošto se pak srušeno oprostio sa starim drugovima, Cesar se povrati u Trst, gdje je primio turskog princa Osman Fuad Efendiju u namješnickoj zgradji i deputaciju grada Gorice, koja mu se na novo pokloni, zahvalivši mu na oslobođenju od neprijateljskog jarma. Na poklonstveni govor vladinog komesara u Gorici Dandini, Cesar odvrat:

«Sa radošću primam u ovom znamenitom času poklonstvo predstavnika Moga grada Gorice, koji je u vrijeme najteže kušnje postojano izdržao i žrtvujuci svoje dobro i krv svoju krasno posvetođujući svoju vjernost Meni i Mojоj kući i ljubav svome rođenom gradi. Moja je želja, da lijepe Gorice, ovaj biser među austrijskim gradovima,

Kad je mjesecina — noćna skitačina, onda se ne bacaju mreže, jer se u moru viđi. A kad nema mjeseca, onda se ide i na dokes, to jest na osip pod svijeću. Prije su bile svijeće na petroulje, a sad su acetilen, na karbid.

Vjetar ima razna imena: sjevernjak se zove: »bura«, »burin«, »tramuntana«; pa je »levanat« s istoka, »grego-levanat« jugoistočni vjetar; »šiloko« je »jug«, »jugovina«, »Lebić« puše iz Mletaka; »Maestro« je zapadnjak; a »pulenat« je čisti zapadni vjetar. Kad nas zimi najviše dene bura i jugovina, a maestrali su na proljeće. Levanat puše po malo, ali je jutra, najviše ljeti. Rijetka je tramuntana-bura; greg-levanat, pulenat, a najmanje lebić, jer ga zaklanja poluotok.

Kad se »uzeže vjetar», onda »dimi po moru«. Kad kiši i sunce ujedno sjaje, tad se veli »žene se miševi«, kako je nastala ova poslovica, ne znam. Tada su obično na nebu duge.

Kad puše bura, pa se »podignu školji i ponte, rti« iznad mora, a to se viđi osobito jutrom. Kad se vozi obnoć, onda se »skli more«, cakli ispod vesala; na »tisuće zvijezdica se viđi«.

Ako je velika oplima, rijavio se vrijeme sprema. Zimi oluje, fortunali; baraške, (kad grmlj); tempesta. Kad lampu, sijeva iz šiloka, rijavio će vrijeme, a kad je levanta, isto će vrijeme.

Kad doliku ptice iz Neretve, patke divlje, liske u naš kraj, zimi, tad ti je rijavio vrijeme.

Ako je vjetar, pa hoćeš, da se stiša more, postrapi koju kapljui ulja po moru, odmah je bunaca. Svaki ribar nosi bočicu ulja u barci.

Kad je grmljavina i bojiš se grada, prije se

oslobogjena hrabrošću Mojih vrijednih četa od neprijatelja, ustane sa svojih ruševina bogatija i ljepša nego je prije bila; tad će i teško iskušani stanovnici dočekati sretnih dana, u kojima će, kao za vrijeme lute nevolje, moći da budu sigurni. Mog najvećeg očinskog starašnja.

Megijutim okupio se pred namješnicom zgradom silan svijet, koji je sa burnim ovacijama dočekao vladara, kad se pojavo na balkonu. Djedala se carevka njemačka, talijanski i slovenski. Ove srdačne manifestacije urogjenog pučanstva, ne posredno poslijepo teškog udara na Italiju, pokazuju svu taštinu talijanske oslobođenja.

Cesar krenu iz Trsta nasred burnih ovacija.

N. V. Cesar Karlo u Istri.

TRST, 31. Cesar je danas obašao ustanove istarske obalne obrane i pohodio više gradova te zemlje. Vladar se odvezao iz Trsta, u pratinji nadvojvode Maksa, u Poreč, i odanle preko Buja, Pirana, Isole i Kopra natrag u Trst. Porečko pučanstvo, koje je u cesarevu pohodu u ovo teško doba nazrijelo njegov osobiti interes za grad, koji je neprijatelj već toliko puta napadao, čekalo je na glavnoj pijaci učenjem učenja. Vladar je pohodio i poklonio se Cesaru rječima prevrele radosti. Vladar je slušao se iskrenim učešćem izvještaj o mukama što je grad pretrpio i prijevoz učim zadovoljstvom uvjerenja neiskolebljive vjernosti. Zatim je vladar obašao razne vojne naprave u porečkoj okolini, pak je pošao u stolni crkvu, gdje se kratko pomolio. U trijemu pred crkvom čekalo je Cesara jedna prosta žena, koja preda njemu na koljenima možeći da ga joj primi neku molbu. Cesari podiže ženu i primi molbu rekavši joj par milostivih riječi. Da povratku Cesari se zaustavi kod Vraniča, da štograd pojede. Težaci koji su se s polja vratili, upoznaju vladara te natisko se oko njegovog automobila. Vladar naredi da se tim ljudima dade doručak, a za njegovim primjerom povodiše se i gospoda od pratnje. Težaci bijaju tako ushićeni vladarem dobrotom, da mu svi prigješte ruci. Zatim se Cesari odveze u Piran, gdje mu je pučanstvo burne ovacije pridrelo. Tako je bilo i u Isoli i Kopru. Na povratku Cesari obašao nekoliko četa obalne obrane, obrambene baterije signalne stanice i druge ustanove. Kad se u večer povratku u Trst pučanstvo se bijaše rasporedalo putem i oduševljeno mu klicalo. Malo zatim Cesar krenu iz Trsta.

VII. austrijski ratni zajam.

BEČ, 31. Prema službenom saopćenju izdaće se, kao sedmi austrijski ratni zajam, jedan utrinski državni zajam prost od

držeći se tromjesečnog otkaznog roka. Upisna je cijena za državni zajam 92.5. za državne obveznice 94.5. Upisanik dobiva bonifikaciju od 1/2 postotka a kod utrnavanja državnog zajma još jednu jednomjesečnu dobitinu bonifikaciju. Prodaja obaju zajmova nije podložena porezu na prodaju efekata. Upisivanje počinje dana 5 novembra; a zatvoriće se dana 3 decembra o podne.

Metež u Rusiji.

KOPENHAGEN. 31. Po jednom petrogradskom brzjavu, proneste se neprekidno glasovi, da bolješevici namjeravaju prirediti dana 2 novembra važnu demonstraciju pomoću monarhista. Vlade i ostale stranke spremaju se, da oružjem ugušu pobunu, koja bi imala karakter jedne proturevolucijske.

U Italiji.

Talijanski izvještaj o uzmaku.

LUGANO, 2. Agencija Stefani širi ovaj izvještaj. Opći uzmak izveo se u najboljem redu. Treća skupina vojske odupire se energično. Zaštite čete vrše mahom svoju dužnost. Dosadašnji ratni ministar general Giardino kreće na frontu. U zemlji sve je mirno.

Novo talijansko ministarstvo.

LUGANO, 31. Agencija Stefani: Novi je kabinet ovako sastavljen: Predsjedništvo i unutrašnji poslovi Orlando, izvanjski poslovi Sonnino, kolonije Colosimo, prava Sacchi, finansije Meda, državno blago Pitti, rat Alfieri, mornarica Del Buono, muničija Dall' Olio, ratno staranje Bissolati, nastava Bereppini, javne radnje Dari, poljodjelstvo Miliani, industrija i trgovina Ciuffelli, pošta Fera, promet Bianchi.

Akcija za ratne kuhinje.

Na osnovu Previšnjeg ručnog pisma od 19. kolovoza o g. držala se je dne 27. rujna, da je k. ministarstva unutrašnjih posala sjednicu predstavnika austrijskih pokrajina gleda mjeđu, što bi se imale prouze u svrhu promicanja akcije za ratne kuhinje. Toj sjednici je prisustvovao takozivni gospodin namjesnik grof Attems, koji je u svojem krasnom govoru istaknuo slijedeće:

Akcija za ratne kuhinje je za Dalmaciju od prijeke nužde. Osim kontingentiranog živeža fali sve ostalo; privatno uvezeni živež može se dobiti samo uz veoma velike cijene, siromasi su u pokrajini upućeni isključivo na 20 dkg. brašna i druge malenkosti, neznani broj pučanstva se može hraniti mesom. S toga je bilo potrebno, da se već pre godine rata posveli osobita briga prehrani najoškuđnijih slojeva pučanstva. U gradovima Zadar, Split, Dubrovnik, i Šibenik osnovano se pučkih kuhinja u većem opsegu. Ove kuhinje su pomoću državne subvencije od 2½ milijuna kruna iz dotičnog kredita od 300 milijuna kruna u velike napredovali, tako da danas u gradovima Dalmacije po prilici 20.000 osoba prima vrućeg jela.

Ove kuhinje nijesu ustrojene samo za najsigurnije već takoziv za djecu i odrasle srećnjeg strelja, pri čemu valja primjetiti maleni iznos. Danas bi imalo biti 20 do 25 ratnih dotično pučkih kuhinja otvorenih.

Osobito u gradovima Zadru, Splitu, Dubrovniku, i Šibeniku, je od prijeke nužde, da se ustane kuhinje za prehranu mladeži srednjih škola, jer se prijašnji davaoci hrane zbog pomanjkanja živeža krake, da nadalje prime na hrani učenike Govornik s toga s ushirom usvaja namisao, da se jedan dio sredstava ratnog pomoćnog ureda stavi na raspolaganje za prehranu pučanstva; ratni pomoćni fond ne bi se svakako uslijed toga imao oduševio da oslabi, jer ima obitelji koje apsolutno trebaju malenih pripomoći; možda bi se imala jedna trećina fond potrošiti u tu svrhu.

Glede namaknuća sredstava govornik smatra, da bi u Dalmaciji bilo teško namaknuti takav fond kojom akcijom za sabiranje prinosi. Osobito su aprovizaciona društva u začinje vrijeme znatno porasla pa se njihova sredstva moraju uopće povratiti istom izvoru, odakle su i bila crpljena; potome bi se mogla jednostavnije nastaviti takoziv na način, da se aprovizacionim društvima kod stanovite robe odredi suviše par helera — a da se ne upadne u pretjerivanje cijena, — e da ih se upotrebi za instituciju.

DON MARKO VEŽIĆ, JADRTOVAC:

S kuka na kuk.

(Skice).

V. Oci i sinovi.

Valaj bih, oče, volio ostati bez kore kruha, nego li bez lule duhana, a ovo viđim, da sam ostao i bez jednog i bez drugoga! — huknu Šimun Papak ono pročastog utorka. — Ma kad nije Smiljanic Ilije, eda otkuda deli! — Vuče Mrnjevčević! Ne žuti mi se u trabolu od Nevesinja mirutini čičelik!, ali evo da nije ni gnijele »prudusije«, već da bili kum-pijerovim i svakojakim lišćem lulu nabijao! — Ovom nu se uze Šimun bijedati, preda mnom odmije i učešće iza sebe okom izbijeli, pribujavajući se »Putalja«, što za njim čekića, da ga ne pričepi. A tko zna, da se ljudi ne obazire i ne ogleda, hoće li i pop svoju povaditi duhan — česu i njome ga ponuditi? Nu utaman bi bilo paripje praznom zobnicom dražiti, a tako neljuski poštenu brku nastresnu česu pružati, ko da se njime sprdaš, a kad tamo svak svoju kapu na glavi nosi; snimi je, na koljeno položi i njome se rugaj!

Šimun je postarije zagonjao i svagdašnji namjerni poslužnik kod svoga »zenze« i fra Šimuna, a svoga komše i od davnih davnina tvrdi prijana. Pošao je fratru na brasku razgovore, da na trenutačnoj i lastavičinoj dokonici, kraj svagdanih drugega trzavica, virvara i zamavalica, duši olakšenja nاجем, a maglu tjeskobe i duševne potištenosti razagnem.

Hoćeš li, da ti budu po šestu, reku, da ti je reda svagdancice ženu i paripa šibati. Nit je meni

Uregjenje ratnih kuhinja, nabava živeži i dalje poslovanje kuhinja moglo bi se provesti samo pod pretpostavkom, ako stanoviti, krugovi pučanstva buđu plaćali cijelu nabavnu cijenu, a najoskuđniji samo umanjenu cijenu, uslijed česa bi se neimuum moglo jelo bađava davati.

Ustanovljenje ovih razreda imalo bi biti lako na osnovu već sastavljenih popisa glede manje, imućnih, najmanje imućnih i neimućnih.

Na to je Nj. Preuzvišenosti odborovio predsjedatelj sastanka Nj. Visoti Dr. Eduard Prinz von und zu Liechtenstein, č. k. dvorski savjetnik i upravitelj ratnog pomoćnog ureda kod č. k. ministarstva unutrašnjih poslova, slijedeće:

U Dalmaciji se je ustanovio razmjerno veliki broj ratnih kuhinja; ne radi se otkle o tome da se nove kuhinje otvore, već da se prinesu sredstva, da se pojedincima dava cijenjenja hrana. Uzimlje na znanje, da centrala ima da pruži sredstva te da se u Dalmaciji nema da se se strane centrale razvije kakva akcija za sabiranje prinosi, što ne bi bilo lako takoziv s obzirom na lošu poštansku svezu.

Stanje svih fondova zemaljskih ratnih pomoćnih ureda iznosilo je dne 30. lipnja oko 4½ milijuna; od ovih bi se imala upotrebiti 2 milijuna za svrhe akcije za ratne kuhinje. Eda se omogući početak akcije ratni pomoćni uredu namjerava za sada iz svojih sredstava staviti na raspolaganje po milijunu prema potrebi pojedinih pokrajina, osim 1—2 milijuna, koji će se sada doznačiti kao normalna dotacija (6. obrok) od tega je već 400.000 kruna već doznačeno pojedinih pokrajina kamo predajem.

Da Dalmaciju otpada prema ključu razdiobe 20.000 kruna, koji je iznos već doznačen kao predajem na 6. obrok.

Imovno stanje zemaljskog ratnog pomoćnog ureda iznosilo je dne 1. srpnja 1917. K. 30.000; dje latnost je sabiranja u Dalmaciju krasno organizirana. Odavde je zemaljskom ratnom pomoćnom uredu udjeljeno 161.000 kruna; zemaljski ratni pomoćni uredu raspologao je sa preko 453.000 kruna, tako da se je okruglih 290.000 kruna sabralo iz vlastitih sredstava, što je zastalno dokaz velikog žrtvanja.

S obzirom na prinesene žrtve i na veliku bijedu u pokrajini doznačit će on Dalmaciji ponovno 25.000 kruna, od kojih treba pak upotrebiti 15.000 za akciju ratnih kuhinja. No u ratnim kuhinjama nije nužno, da svi učesnici prime besplatno hrano; ako bude dovoljno pogodjalaca moći će se pobrati iznos, koji ne će dosizati nabavnu cijenu, ali će biti od važnosti za uzdržavanje poslovanja ratne kuhinje, taj se iznos može pak eventualno u ste penima odrediti.

Namjesnici je dalmatinski zahvalio na dokazanu surtežljivost prema zemlji.

Posebna molba Njegove Preuzvišenosti za stupniku č. k. uredu za prehranu naroda za pravodobno i izdašno podjeljivanje cijenog živeža, osobito pure, griza od zobi i t. d. uzeta je na znanje uz osiguranje najveće surtežljivosti.

Naši Dopisi

Hvar, 25. oktobra.

(Smrt i sprovod presv. biskupa fra Jordana Zaninovića.) U subotu jutrom 20. o. mj. klecanje zvonâ sa zvonika stolne crkve objavi narodu kako je onog časa usnuo u Gospodinu naš presv. biskup fra Jordan Zaninović.

Na putu glas državni uredu, općina, škole i društva, pak sve privalte zgrade i prozori svih kuća izvješće crne sagove. Crnina je potrajala do sutradan nakon pogreba.

Sprijeti položit je u Hvar presvetilj biskup Dalunko na posebnoj torpedači, koju mu je vojna vlast stavila na raspolaganje; a iz raznijeh varoši i sela diječe mnogi su svećenici krenuli na sprovod. Lupinci i crkvinarstva iz cijele dijece javeši kaptulu svoje duboke žalovanje.

Gospodin kotarski poglavari Giuppanovich, sa činovništvom kot. poglavarstva pogje isti dan k stolnom kaptolu na žalovanje. Na isti način kaptol je primio saučešće učiteljskog zborna ovdašnjih škola, općine, društava, kotarskog suda, pošte brzovajku i dr.

Prepoštovan kaptol primio je žicom žalovanja Apost. Nunčija iz Beča, preuzvišenog gosp. namjesnika grofa Attemsa, koji je odredio, da ga pri sprovodu zastupa g. poglavari, saučešće biskupa iz Dalmacije i Hrvatske, te općina i korporacija hrvatske braće i viške biskupije.

Sprovod je započeo u srijedu u 9 sati pred potrajanje je sve do iza podne. Pontiflikovo je

do hala i belaja, a kamo li do međgana i tamu kameniu do junačenja jalova, pa stoga ni ženu namakn, ni alače nabavio, a onda se ni ne staram za nje. Na prijanovu »Putalju« od kuće prijašja, pa me evo ovo sada na njemu i kući na povratke. Šimun mi ga je pred kućnim dvorom prihvatio, dok sam mu se u sedlo ubacivio, pa će i ovo sada, kad ga razjašim; Šmrknut će kapac iz popove vržljive bukare i pot se čela ispuči sarenati, a onda se lagaušnji gospodaru navratiti, da mu na laku domjenku priča i hvali mu se, je li u popu deliju stekao ja škrta kuka.

Jesmo i nijesmo prevalili po puta, a Šimun očima u strane naleti i hvaljen Isusom se javi. I ja za njim — ta da zašto sam kršćan i misnik Božji! — i tekao sada povše nas na desetak koračaja zapazih u guščanini pozemljušene i mrke smrječi dvoje čeljadi i dvoje osamarene magarađi. Starac je jevna i vratom k zemlji pogno. Zar ga i nema u gaćama, već ono zakrpanih i istričanih benevremena niža nj naprazno đrnaliće, ko da si ih na zašljen kolac natakō i u proso zatakō, da iz njega poštene piće izgone. Kosjerice su mu se zaostreljile i iskočile, da se na njima porežeš, a pogrušana, zagušala, nizvješena te neuregjena brčina čak usnice prekrila, da ne znaš, kako i hvaljuseknuti može. Kad se okrene, da se na prolaznike ogleda, nekuđa vratom iskrivelja, a glamov jače na ljevu zakrenu. Do tren češ se uvjeriti, da to nije obijesi i kicoški zakretaj, već ono nužde i ljuta vaja; sva mu je snaga u ljevome oku, kad i onako desnoga nema. Mlajgarca ima i dvadeset godini za uho, a ako nije i njega vojnika pozabola

u frontu k sebi priteglja, neka ne zahvaljava ni ma-

presv. biskup Dalunko, uz sudjelovanje svećenstva i redovništva. Dovorka je krenula iz biskupske palače, preko pijace, uzduž grada. Otvoreni ljes se smrtonostim ostacima presv. biskupa, nosili su po četiri svećenika i dva redovnika Dominikane.

Isli su za ljesom prestavnici svih ureda sa c. k. poglavarom na čelu, bratovštine i mnogo naroda, predstavnštva općine hvarske, te Jelse, Starog Grada, Vrboske, Visa i dr., učenici i učenice ovdašnjih škola, narod iz bliže okoline i djevojčice družbe srca Isusova, oružništvo, financijska straža i t. d.

Ljes je u crkvi postavljen na katafalak, te je nakon »Jutnjâ« bila svečana pontifikalna misa. Službu je božju služio presv. biskup Palunko, a pjevački zbor izvrsno je otpjevao »Requiem« maestra Bosiljevca i »Liberâ« od Rossi.

Na svim oltarima stolne crkve služene su tih sv. mise. Pontifikalno određenje izvršio je presvjeti Palunko, apoštolski protonot Monsgr. Siminati, monsgr. Dobronić, kan. Matas, i bivši provincial dominikanaca O. Miškov. Poslije sv. mise g. kanonik Carević, ocrtao je dirljivim riječima život i vrline pokojnoga biskupa, podsjetiv na pokojnikovo milosrđe i dobrotnu.

U prisustvu rodbine i svećenstva, ljes je privremeno položen u biskupsku grobnicu u stolnoj crkvi. U svoje će se vrijeme, po izričito želji pol. biskupa mitri ostaci njegovih prenijeti i predati na vječno prebivalište u crkvu Dominikanaca u Staromgradu.

Nezaboravni je pokojnik odredio u svojoj oporuci izvjesnu svotu u dobrotnore svrhe, te se je na osobiti način sjelio zaklade Skakoc za siromašne klerike, kao i oskudnih crkava u svojim kupnjama.

Perast, 10. listopada.

Dne 1. listopada otvorila se je božji blagoslavom u ovom gradu pučka ratna kuhinja. Potaknute zasluznog bivšeg c. k. tvrgdavnog poglavnika g. poglavara Giuppanovich-a ustrojio se je odbor omjenjih gospogâ, koje su ponudile, hvalevrijedno, svoju pomoć pri ustrojenju pučke kuhinje. Te gospogje jesu: Balaban Paolina, Chiorco Kata, Gjelčić Marija, Gjuršić Marija, Petrović-Doljak Danica, Sirovich Ana, Stanić Marija, Serović Milenka i Tomičić Ana. U odboru su kao upravljači gg. Gjuršić Josip načelnik, Don Anton Rosa opat-nadzupnik i Niković Marko trgovac.

Kuhinja je povjerena vrijednoj našim č.č. sestrastima Služavkama Maloga Isusa, a sudjeluju svaki dan po jednu od gornjih gospogija.

Kuhinja se je dobro uputila i uredila hvala nastojanju odbora osobito g. načelnika, komu je na srcu ležalo, da se što prije pomogne jednom siromašnom pučanstvu.

Zahvaljujemo od srca preuzvišenom gospodinu Namjesniku, koji nam je tako dobrostivo došao u suradnju s našim žrtvama. Poteškutno je da se žrtve učinju u vlasništvu gospodina Vladislava Budisavljevića, upravitelju kuhinje, te velečlanjenom g. c. k. kot. poglavaru Nikolici Giuppanovichu za brigu i nastojanje, da se kuhinja i u ovom gradu ustanovi.

Svime dragi Bog platio! Međutim, živopisno se za daljnje opskrbljivanje ove kuhinje, koja će ove zime mnogog siromaha spasiti od nevolje i oskudice.

DALMATINSKE VIESTI

Previšnje odlikovanje.

Njegovo se c. i. k. Apostolsko Veličanstvo previšnje rješenjem premilostivo udostojio udjeljeni ratni križ prvega razreda za civilne zasluge preuzvišenom gospodinu namjesniku grofu Attemsu.

Za imendan Njegova Veličanstva Cesara Karla.

Sutra za imendan N. V. Cesara i Kralja Karla biti će u prvostolnoj bazilici Sv. Stosije svećani pontifikal, učestvovanjem svih vlasti.

Pučka će kuhinja dijeliti sutra obroke besplatno.

